

היה גם קוסם קטן שחי בארץ אוז והוא ידיד טוב של דורותי. הוא לא ראה בעין יפה את טיוליה, אך היא צחקה ממנו ואמרה ששום דבר רע לא יכול לקרות לה.

יום אחד, תוך כדי הטיול, דורותי וטוטו מצאו את עצמם בין גבעות מיוערות בדרום מזרח של אוז, מקום שאנשי המקום נמנעו בדרך כלל לבקר, כי קרו שם דברים מוזרים רבים. כשנכנסו לשביל היער ראתה דורותי שלט ועליו כתוב "תיזהרו מקרינקלינק".

טוטו שלא יכול היה לדבר, כי היה זה כלב קטן ופשוט לגמרי, הביט על השלט בחומרה כזו שדורותי התחילה לחשוב כי הוא מבין את הכתוב. בזה היא לא הייתה בטוחה, אבל ידעה גם שהוא מבין כל מילה שהיא אומרת.

"אל תשים לב על קרינקלינק" אמרה "אני לא מאמינה שבארץ אוז יכול משהוא לפגוע בנו, אבל אם אסתבך בצרות, אתה הרי תמיד תדאג לי!" "וואוו! וואוו!" אמר טוטו, ודורותי הבינה שהוא מבטיח זאת.



דורותי וטוטו

פרנק באום

דורותי הייתה ילדה קטנה שמצאה את עצמה במקרה בארץ אוז היפה, והוזמנה לחיות שם תמיד. טוטו היה הכלב השחור הקטן שלה בעל פרווה מתולתלת ועיניים שחורות. כאשר הם התעייפו מקסמי עיר הברקת, הם יצאו ממנה וטיילו, מציצים לחרכים ופינות, ונהנו מהטיול.



השביל היה צר והתפתל בין העצים, אך הם לא יכלו לתעות כי מהצדדים צמחו צפופים שלא נתנו לרדת ממנו. הם המשיכו כך עד שהגיעו לאגם מלא מים שחורים, גדול ועמוק.

"ובכן, טוטו" אמרה דורותי "כנראה נצטרך לחזור על עקבותינו, כי אין כאן גשר ולא סירה שבה יכולים לעבור את המים."

"אבל יש כאן איש מעבורת" נשמע קול קרוב אליהם. הילדה נבהלה תחילה והביטה למטה. שם, בקצה השביל ישב אדם קטנטן, כחמישה סנטימטר גובה, עם רגליו מתנדנדות מעל המים.

"או" קראה דורותי "לא ראיתי אותך קודם." טוטו נהם בזעם, אך האדם הקטן לא שם כלל לב על הכלב. הוא רק אמר "אני איש המעבורת ומתפקידי להעביר אנשים מעל האגם."

דורותי הופתעה לא מעט, כי הרי יכולה להחזיק את האיש הקטן בכף יד אחת שלה והאגם היה גדול ורחב. היא הביטה יותר קרוב על האיש וראתה שיש לו עיניים קטנות, אף גדול וסנטר חד. שערותיו היו כחולות ובגדיו סגולים ועל כל כפתור של המעיל

נראה ראשה של חיה כלשהי. על הכפתור העליון
היה ראש של דוב, על השני ראש של זאב, על
האחרים ראשי נמייה וחתול ועל האחרון ראש של
עכבר שדה. כשדורותי הביטה בעיני החיות האלה
כולן נעו בראשיהן וקראו במקלה "אל תאמיני
במה שאת שומעת, ילדה קטנה!"
"שקט!" קרא איש המעבורת והכה על כל כפתור
בתורו. אז הוא פנה אל דורותי ושאל "את רוצה
לעבור את האגם?"
"כן, הייתי רוצה" אמרה דורותי בהיסוס "אבל אינני
מבינה איך תוכל לעשות זאת כאשר אין לך כל
סירה."
"מה שאינך רואה את כנראה לא צריכה לראות"
ענה האיש בצחוק "את צריכה רק לעצום את עינייך
לומר מילה ותעברי!"
דורותי רצתה לעבור כדי להמשיך בטיול שלה.
"טוב" אמרה ועצמה את עיניה "אני מוכנה."
מיד אחז בה זוג זרועות חזקות, זרועות כל כך
גדולות ועצומות שנבהלה והתחילה לצעוק מפחד.





"שקט" קרא קול גדול והילדה פתחה את עיניה וראתה שהאיש הקטן צמח פתאום לענק ואחז אותה ואת טוטו בזרועותיו ובצעד אחד עבר את האגם לצד שני.

דורותי התחילה לפחד, במיוחד אחרי שהענק לא עצר אלא המשיך בצעדים גדולים דרך הגבעות, תוך דריסת עצים ושיחים תחת רגליו הגדולות. היא השתדלה להשתחרר ממנו וגם טוטו התפתל וילל.

"עצור!" זעקה דורותי "הוריד אותי!" אך הענק לא שם לב בכלל. "מי אתה ולאן אתה לוקח אותי?" המשיכה לקרוא, אך הענק לא הוציא הגה. ואז, קרוב לאוזנה של דורותי, ענה לה קול שאמר "זה קרינקלינק האיום, ואת עכשיו בשליטתו." דורותי הצליחה לסובב את ראשה וראתה שזה הכפתור השני של המעיל, ראש הזאב, שענה לה. "מה יעשה לי קרינקלינק?" היא שאלה. "איש לא יודע. צריך להמתין ולראות" ענה הזאב. "לפעמים הוא מצליף בקורבנות שלו" נשמע ראשה של הנמייה.

"לפעמים הוא הופך אותם לחרקים ודברים דומים" נהם ראשו של הדוב.
"אחדים הוא הופך לידידות של דלתות" נאנח ראשו של החתול.

"אחרים הוא הופך לעבדים או לכפתורים כמונו, וזה הגורל הגרוע ביותר מכל" הוסיף ראש העכבר "כל זמן שקרינקלינק חי אנו נשאר כפתורים, אבל מאחר שאין יותר לולאות במעילו, הוא וודאי יעשה מכם עבדים."

דורותי כבר התחילה להצטער שפגשה את קרינקלינק ובינתיים הענק עשה צעדים גדולים והגיע מהר לאזור בין הגבעות, שם על הפסגה הגבוהה ביותר עמדה טירה.

הוא עצר לפני הטירה והוריד את דורותי וטוטו, כי היה גדול מדי כדי להיכנס לטירה שלו. לכן הוא התחיל להקטין את עצמו עד שהגיע לגודלו של אדם רגיל. אז אמר לדורותי בקול מצווה "כנסי, ילדה!"

דורותי נשמעה לו ונכנסה לטירה עם טוטו אחריה. היא ראתה שבפנים יש רק חדר אחד גדול. עמד

שם שולחן וכסא בגודל רגיל ובצד עמדה מיטה קטנה, שבקושי יכלה להספיק לבובה.

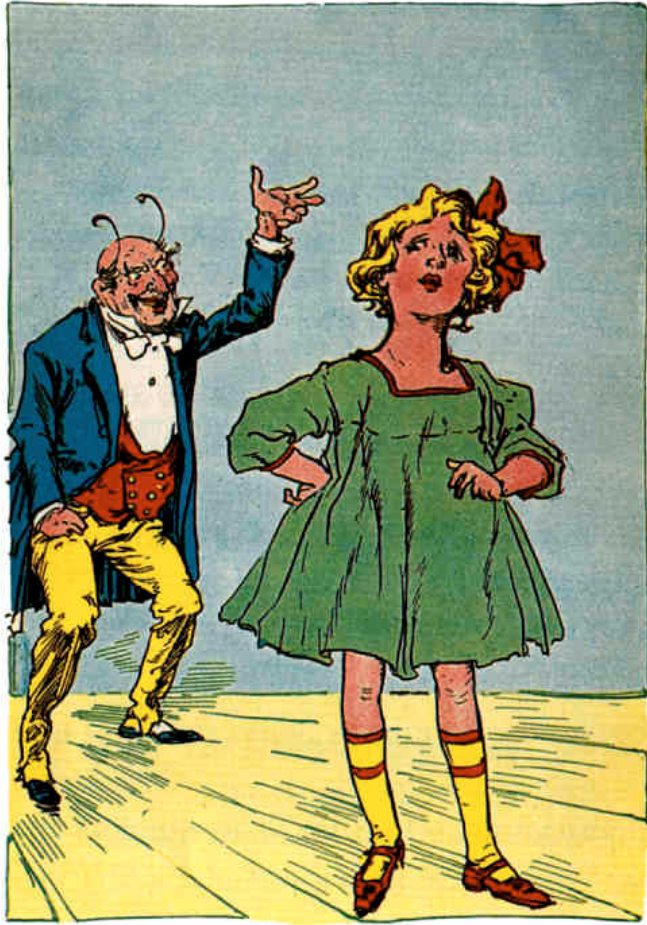
בכל מקום נראו צלחות, צלחות, צלחות ועוד צלחות. כולן היו מלוכלכות והן נערמו על הרצפה, בכל פינה ועל כל מדף. נראה היה שקרינקלינק לא שטף צלחות במשך שנים אלא רק זרק אותן אחרי שאכל מהן.

עכשיו הוא התיישב בכיסא והביט על דורותי. "את צעירה וחזקה ותהי מדיחת כלים טובה" אמר. "אתה מתכוון שאשטוף את כל הצלחות האלה?"
שאלה דורותי בכעס ובפחד, כי הדבר היה לוקח לה בוודאי שבועות אחדים.

"לזה אני מתכוון" ענה "אני זקוק לצלחות נקיות כי לכלכתי כבר הכל שהיה לי, ואת תדיחי אותן, אם אינך רוצה לקבל מכות. אז תתחילי לעבוד מיד ורק אל תשברי דבר. על כל צלחת שבורה תקבלי צליפה מהשוט שלי" והוא הראה לה שוט גדול שהפחיד את דורותי מאוד. היא התחילה מיד בעבודה.

היא ידעה להדיח כלים, אבל נזכרה שלפעמים לא השגיחה ושברה צלחת או כוס. במקרה הזה, בכל אופן, היא טיפלה בצלחות בזהירות רבה. בזמן שעבדה טוטו ישב לד האח ונהם על קרינקלינק וקרינקלינק ישב בכסא ונהם על דורותי, כי היא עבדה לאט מדי לטעמו. הוא ציפה שעוד מעט היא תשבור את אחת הצלחות, אך כשעברו שעות וזה לא קרה, קרינקלינק התחיל להיות מנומנם. היה לו משעמם לראות איך הילדה שוטפת את הכלים ומדי פעם הוא הביט בכמיהה על המיטה הקטנה. כעבור זמן התחיל לפהק ופיהק ופיהק עד שבסוף אמר "אני רוצה לנוח. אבל הכפתורים שעל המעיל שלי יישארו ערים וישגיחו עליך. ואם תשברי משהו, הרעש יעיר אותי. אני עייף מאוד ואני מקווה שלא תעירי אותי מהר מדי." ואז קרינקלינק נעשה את עצמו קטן יותר ויותר עד שהיה שוב כחמישה סנטימטר גובה, מידה טובה למיטה הקטנה שלו. הוא נשכב שם ונרדם מיד. דורותי ניגשה לכפתורי המעיל ושאלה "האם באמת תעירו את קרינקלינק אם אנסה לברוח?"





קרינקלינק, אך אילו
היה, היית מקבלת
צליפה בריאה עבור
כל הצלחות
השבורות האלה."
עכשיו הקוסם קם,
פשט את מעילו עם
כפתורי החיות ופרס
אותו על הרצפה.
ומיד מתחת למעיל
זחל הדוב, ואחריו
הזאב, החתול,
הנמיייה ועכבר
השדה, וכולם מיהרו
לחזור להרים.

"בוא טוטו" אמרה דורותי "נחזור לעיר הברקת.
הפחדת אותי כהוגן, קוסם" אמרה בארשת כבוד
"אולי אסלח לך, אך עכשיו אני כועסת על ששטת
בי בקלות כזו."

"את לא יכולה לברוח" נהם הדוב "קרינקלינק יעשה
את עצמו שוב ענק ומיד ישיג אותך."
"אבל תוכלי להרוג אותו כשהוא ישן" "הציע החתול
בקול שקט.

"או" נרתעה דורותי "לא הייתי יכולה להרוג מישהו,
גם אם זה כדי להציל את חיי."

אבל טוטו שמע את השיחה, והוא לא היה כל כך
מצפוני כמו דורותי. הוא גם ידע שצריך להציל את
הגברת שלו. הוא קפץ מיד על המיטה הקטנה
ועמד כבר לאחוז את קרינקלינק בלסתותיו, אלא
שאז נשמע רעש גדול וערמת צלחות נפלה לרצפה.

ואז דורותי ראתה את טוטו ואת האיש הקטן
מתגלגלים ונלחמים על הרצפה כמו כדור שעיר
וכשהכדור חדל להתגלגל הנה! טוטו עמד ונפנף
בזנבו ולידו ישב הקוסם הקטן של אוז וצחק בקול
למראה ארשת ההפתעה על פניה של דורותי.

"כן יקירתי, זה אני" אמר הקוסם הקטן "ואני עשיתי
לך תעלול לטובתך. רציתי להראות לך שזה מסוכן
לטייל לבד בארץ הפיות וקיבלתי את דמותו של
קרינקלינק כדי ללמד אותך לקח. אין, כמובן, שום